

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ११८८ घ

Title चमत्कार चिन्तामणौ भावाध्यायः

Author नारायण भट्टः

Extent ८ पत्राणि Age से० १८८०

Subject ज्योतिषम्

वमत्कार चिन्तामणे भावाध्यायः

११८५

५ मार्च

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॐ नमः शिवाय नृस्यारविल्लुगयाधिर्विधनेम
नः संतयेहारदायादवर्गात् घृष्टः पीअतेवातपीतेननित्यं संवेपर्यटन्हास
वृद्धिप्रपायान् १ यनेयस्यमानुःसुभागाधिकः स्याच्चतुपात्सुखसद्योयसं
चपाति कुटुंबेकलिजीयतेजाययापिक्रियानिष्फलायातिशयस्यहेतोः २
नृतेयो यदाहर्मणिर्जनकालात्प्रतापाधिकं विक्रमं चाननोति सदासाद
रेल्लपतेतीर्थचारी सदादिदयः संगरेसन्नरेशान् ३ तुरीयोदिनेशोति
शोभाधिकारान्नजनः संलभोद्विग्रहं वंद्युतोपि प्रवासीविषदाहवेमा
नभंगः कदाचिन्नतनूकंतिमायातिचेतः ४ सप्तस्थानगेपूर्वजापत्यता
यीकुशाग्रामतिर्भस्करेभञ्जविशः रतिर्वचनेसंचकोपिप्रमादीमृजिःको
रुरोगादिपामावनीया ५ रिपुः ध्वंसकृद्भास्करायस्यषष्ठे ननोतिव्ययेश
बुतोभिवतोपि कुलेमानुरायच्चतुष्पादतोवाप्रयाणोनिर्वादेर्विखाटंकरो
ति ६ शुनायापदाशूनजातो जनस्य प्रियातापनपिंडपीडाविचिंत्या भवेत्

क्लृप्तिः सदा विक्रमेण प्रतिसार्द्धयानैति निद्रा कदाचित् > क्रियालं
 पटन्वष्टमेकष्टमाजं विदेशीयद्वारान्मजेद्वायवस्तु वसुदीर्घतादस्य
 तोवाविलंवाहि पद्भुजामानुरूपंविद्यते ८ दिवानायकेदुष्टनाकोणाजा
 तेनचाप्रोतिचिंताविरामचचेतः तपश्चर्ययानिक्रपापिप्रपुक्ताक्रियानुं
 गतानप्यतेसोदरेण ९ प्रयातोश्चुमानयस्यमेष्टुरगोचश्चमः सिद्धिदोरा
 जतुल्यस्यतस्यजनन्यास्तथायातनामातनोतिक्रमसंकमेद्वात्मैः
 विप्रयोगः १० रवौशलमेत्स्वचलामोपयानैपद्धारतोराजमुद्राधिकाया न
 न प्रतापानलेशत्रवः संतपंति श्रियोनेकधादुःखमंगोद्भवानो ११ रवौद्वाद
 शेनेत्ररोगेचक्षुषंविपद्वाहवेजायतेऽसौजयश्रीः स्थितिलंघयालोयते
 देहदंडः पित्तबापदोहानिरव्युप्रदेशे १२ इतिसूर्यफले वपुस्याविधुर्म
 दावीर्यविद्यते विशेषेणगोकर्कटह्यक्तगोवा शरीरेकशंकर्कशंमेषजा
 तेन्यतो न्यायकृत्तुच्छशर्माजनेतुः १ हिमं सौधनस्थानगेवासवाशल

चि.
२

मेदध्वशीलोतिलीलोत्पलीन! कुडुंवेरतिजायतेनस्पडकावशं
दर्शनेयातिदेवांगनापि २ विधौविक्रमेविक्रयेणेतिविन्नंतपस्वीभवेद्भामि
नीरंजितोपि कियच्चित्तंयत्माहसंशर्मनस्पप्रतापोज्वलायर्मंगावैजये
त्पा ३ सुखेवंयुगावोयवैरात्रिजन्मानपहारिसर्वाधिकारीसंदैववयस्या
दिमेतादृशेनैवसौरव्यंशतस्वीगणतोयमायातिसम्पक् ४ यदापंचमा
यस्पनदीवनायाददेत्तस्यसंतानसंतोषमेव मतिर्निर्मेलाचान्तरामं
चभूमेः कुसीदेननानाप्रयोधावसायान् ५ रिपौराजतेविग्रहेणापिरा
जाजितास्तेपिभूयोरयःसंभवंति कफव्याययोलेवपाचव्ययेनस्थितिः
विश्रमेच्छुद्रुतोनाकदाचित् ६ ददेद्द्वारंशंसप्तमेशीतरश्मिर्धनित्तम
वेदध्ववाणिज्यतोपि रतिःस्त्रीजनेमिष्टमुकूलव्यचेताःकृशकृष्णपक्षे
विपत्तादिमीतिः ७ समाविशतेमैषजीतस्यागेहेन्यत्नेत्कर्हिचित्कायमु
द्गोदकानि महाव्याधयोभीतयोवारिभूताःशशीलेशकृत्संकटान्यष्टमस्यः ८

तपोभावगल्लारकेशेर्जनस्य प्रजाश्च हिजावेदिनोपिल्लवन्ति भवन्त्येवभाग्पा
 धिकोयोवनादेः शरीरेसुखेचंद्रवत्साहजं च ९ भवेदुद्धिमत्कर्मगेयर्मकर्मस
 मुद्रागजेशेनरेन्द्रादितोपिनवीनांगनावैभवेचप्रियत्वंपुराजातकसौख्यमल्पं
 प्रयाति १० लभेद्भूमिपादिंदुनालामगेनप्रतिष्ठाधिकारावराणिश्रमेण
 स्त्रियोथाश्रयेतः पुरंविश्रमंति कियोचैकतो कन्यकावल्ललामः ११ शशीहाद
 शेशुनेत्रादिचिंताविचिंत्यासदासह्योमंगलेन पितृव्यादिमित्रादिनां
 विखादानचात्रातिकामंप्रियात्प्राप्रियत्वं १२ इतिचंद्रफले विलम्बेकुजेदुलो
 हार्त्तमीतितपेन्मल्लकेशरीकिं द्वितीयः प्रसूतिर्मवेहैकतोवाकलवेविपा
 केफलानोसंदैवोपसर्गः १ भवेतस्यकिंविश्रमानेकुटुंबेसुखेगारकसस्यल
 व्यधनेकिं यथात्रायतेमर्कटः कंठहारः पुनः सन्मुखः कामवेहादमग्नः २ कु
 तोवाहुवीर्यकुतोवाहुलक्ष्मील्लतीयोनचेन्मंगलोमानवानो सहोत्पद्य
 यामणपतेकेनतेषांतपश्चर्ययानोपहास्यकथेष्णात् ३ कुजःसंभवेत्सग्न

चि.
३

नल्लयभावेनतः किं ग्रहाः सानुकूलजनानां सह हर्गसौख्येन किंचिद्वि
चित्ते कृपावसभूमिलभेद्भूमिपात्तात् ॥ ४ ॥ कुजः पंचमोजाठरो निर्वली
पात्रजाते च जाते निहंत्येकमेव न दानीमनल्लयामतिः किं सिधेपि सयं
उगधवत्तप्यते नः सदेव ॥ ५ ॥ नति येति स्यैरयोगारकेणा युधांगारताः ॥
संयुगे शक्तिमंतः मनीषी सुखी मानुलानो यतद्विहीयेत विनैलमे
तार्थमूणि ॥ ६ ॥ ब्रुवहारमूतेन पाणिग्रहेण प्रयातो न वाणिज्यतो नोति
वति मुहुर्मगदः स्पृष्टि नो मेदिनीजः प्रहाराद्भिन्नः सप्तमे दंपतीभिः ॥ ७ ॥
शुभास्तस्य किं खेचराः कुर्युरंगे विनये पिचे दृष्टमो मूमिस्तु ॥ ८ ॥ सखा
किं न सत्रयने संकृतो पिप्रयत्नः कृतो मूपते श्रोपसर्गः ॥ ९ ॥ महो ग्राम
निर्माणवतं महोग्रंतयो भावगो मंगलस्तकरोति मवेत्तादिमः शपाल
कसोदरो वाकृतो विचित्रमलच्छलामो विपाके ॥ १० ॥ कुलेतस्य किं मंगलं
मंगलो नो जजनैर्मूपते मध्यमावेयदि स्यात् स्वतः सिद्धयेवाते सोयते

३

सौवराकोपिकंठेरवः किं द्वितीयः १५ कुजः पीडयेत्ताम्रगोऽयत्तशत्रू
 नमवेत्सन्मुखोदुर्मुखोपिप्रतापात् धनं वर्द्धते गोधनैर्वाहनैर्वास
 कृच्छ्रन्यतार्थे चोपेर्मुन्यभावान् ॥१॥ वृथा किं वदंती मयं दुःसुतो वा क
 लिः पारथिर्देहदुःखं च चित्तं कृतांतो चेद्दक्षितालोहपातं कुतो द्वाद
 शार्थस्य नाशं करोति ॥२॥ इति भोमफलं बुधो मूर्तिगोमाजयेदन्यत्र
 खं वारिस्थायिषां वेस्वरी गृन्निमाजः जनादिष्वचामीकरीभूतदेहा
 श्रिकित्साविदो दुःश्रिकित्सा भवंति ॥३॥ यने बुद्धिमान् बोधने वाहने
 जाः सभसंगतो भासतो व्यास एव यथोदारता कल्पवृक्षस्य तद्वत्तु
 ये भण्यते भोगतः यथोदोयं ॥४॥ वणि उमित्रा उण्ण कद्वित्त शीलो वशि
 त्ते धिया दुर्वशानामुपेति विनीतोपि भोगं भजेत्संन्यसेद्वा तृतीये तु जे
 राश्रितो ज्ञेयतावान् ३ चतुर्थे च रे च्छेदजे चास्मिन् विशेषाधिकृद्भूमि

वि.

४

नायंगणस्य भवेत्तेष्वकोत्तिस्थनेवातडुक्तेतदाशायरेः पैतकेनोय
नंच ४ वयस्यादिमेपुत्रगर्भो नतिष्ठेद्भवेत्तस्य मेथ्य र्यसपादयित्री
बुधैर्भरणतेपंचमेरोहिणेयेः कियद्विशतेकेतवंसाभिचारं ५ विरो
धोभनीनां निरोधोरिपूणां प्रवोयो यतीनां चरोधोनिलानां बुधैः स
द्यो व्यावहारे निधीनां वलद्यः सकृत्संभवेच्छुभावे ६ सुते शीत
गोसप्तमेशं बुध्या विद्यते तथा नुच्छकीर्यं च भोगे अनलिंगते हेम
वद्धे हशोमानशक्तेनितत्संपदोमानकर्तुं ७ शतं जीवितं रं धुरेण
जपत्रे भवं ती हृद्रेणांतरे विश्रुतोसो निधानं नपाद्विक्रयाद्दालभंते पु
वत्पुद्गवकीडनात्प्रीतिमंतः ८ बुधेयमिगेयमिशीलोयधीमान्म
वेदीक्षितः सधुनीस्नातको वा कुलोद्योतकृद्भानुवद्भूषिपालात्प्रतापा
धिको वायको दुर्मुखानो ९ मितं संविदेन्नो मितं शंलभेत् प्रसादाद

४

वैकारिकी राजवृत्तिः पितुः कर्मणे पूजनीया विशेषाद्बुधे संपदो नीतिदंशधि
 कारान् ११ विना लाभभावे स्थिते भेषजानेन लाभो न लावण्यमात्र एव म
 स्ति कुतः कन्यको द्वाहदानं च देयं कथं मूसुरास्तत्कृत्यमा भवंति ११ न च
 द्वाहशो यस्य शीतोऽशुजन्मा कथं न ह हं मूमी देवाम जंति रणे वैरिणो मीति
 मायाति कस्मात् हरेदर्थको शोशठः को नुभूयः १२ इति बुधफले गुरुरंगुणे
 लग्नगे देवपूज्ये सुवेदी सुखी दिव्यदेहो लोकीयः गतिर्मा विनी पारलोकी
 विचिन्त्या वसूतिव्ययं शं वलेन व्रजंति १ कवित्वे मतिर्देने त्वं शक्तिर्मुखे दे
 सकृच्छ्रीं भोगान् एव कुटुंबे गुरः कष्टतो द्रव्यलब्धिस्तदानो यनं विश्रमे
 यन्ततोपि २ भवेत्तस्य दुश्चिका गोदेव मंत्री लचूनां लचीयः सुखे सो दरा
 णां कृत्रो भवामि वसार्थे न मंत्री ललाटोदये प्यर्थे लाभो न तद्वत् ३ गृहहार
 नः श्रूयते वाजिघोषो गृहहारतो वाजिघोषो हन्ता वा न प्रतिस्पृष्टिनः कुर्वते पा
 रिचार्यं चतुर्थे गुरो तप्तमं तर्गतं च ४ विलासे मतिर्बुद्धिगे देवपूज्य भवेत्तुल्य

य

चि.

५

कः कल्पकोलेखको वा निदाने सुखविद्यमाने भिमूतिः फलापद्रवः पक्वका
 लेफलस्य ५ रजातौ जनात्रीरजः समवेदुरियो वाकतो शत्रुहंतत्वमस्ति
 सवुद्धाचरेत्कर्मवेवाहिकश्रीर्वलादर्थकृन्मागुलादेरभावः ६ मतिस्त
 सवकी विभूतिस्तवकीरतिर्वैमवेमामिनीनामवकी गुरुरीर्वकृशस्यामि
 त्रभावे सपिडाधिकोऽखंडकेदप्यएव ७ चिरंनो वसत्येतके चैगेहे स्थितिः
 स्यायिनीनोचिरंगेहेमथो चिरंनो मवेतस्य नीरागमंग गुरर्मत्यगो यस्यवे
 कुठगंता ८ चतुर्मूमिके वैमवायस्य मूमीपते वल्लभो वल्लभामूमिदेवाः गु
 रोधर्मगेवाधवा विनीतो मदालस्य तोधर्मवैगुणकारी ९ ध्वजामंडपे म
 दिरे चित्रः शालेपितुः पार्वणात्तस्य ते जायिकंच नतुष्टो मवेच्छर्मणा पुत्रका
 णां पचेत्प्रत्यहं प्रस्यसामुद्रमन्त्रे १० अकुप्यं चलासे गुरो किं न लभ्यं वदेत्पृ
 धीमंतमन्ये मुनेंद्राः पितुर्मा रमन्त्ये सवाः पंचतस्य परार्थे तदर्थी न चेद्द्वैमवाये ११
 यशः कीदृशं सद्द्वये चाभिमाने मतिः कीदृशी बंचने चेत्परीक्षा विधिः कीदृशो

५

र्द्यस्य नाशो हि येन त्रयं तद्वेदं शायस्य जीवः ॥ इति गुरु फले समीचीन
 संगे समीचीन संगे समीचीन वक्रांगनामो गशीलः समीचीन कर्म समीची
 न शर्मा समीचीन शुक्रो यदा लग्नवर्ती १ मुखं चारु माधुर्यं नोपाच
 चार्च्यं मुखं चारु चारुणा वासो सितस्य कुटुंबस्थिते पूर्वदेवस्य पूज्ये कुटु
 बेन किंचित् चारु चार्च्यं गीकामः २ रतिः स्त्रीजनेन तस्य नो वेधुना शोभ्य गुरुस्य
 स्यादुःखिका गोदानवानां न पूर्णो भवेत्पुत्रं सौख्येन सेनापतिः कात्तरो
 दानसंग्रामकाले ३ महत्वेधिको यस्य तुर्योऽसुरेज्यो जनेः किं निजेऽप्रा
 परे रूष्य तुर्येः कियत्पाषण्डे जुन्मतः शंजनन्याग्रधीना प्यिता पाषण्डे
 वपूर्ण ४ सपुत्रोऽपि किं यस्य शुक्रानपुत्रो प्रयासेन किं यत्नसंपादिना र्थ
 उदरं विना मंत्रमिष्टाशनाभ्यामधीतेन किंचित्कवित्तेन शक्तिः ५ संदे
 लाभं शुक्रं सुधाशक्तिशत्रुवायः शत्रुगे चोत्तमोत्तो भवेतो विपद्येत संपा

वि.

८

६
कु५

दितं चापि कृत्यं तथेनो वतः प्रज्जसो रत्नं नयते ५ कलत्रे वरस्त्री सुखेनो कल
त्रा कलत्रं नुशुके भवेद्भगमं विर्लसाधिको गणने चाप्रवासी प्रिया लो
तः केन मुह्यति तस्मान् जनः लुब्धवादी विरेचारु जीवे च नुषात्सुखं देत्
पूजा ददाति जनुष्यष्टमेकष्टसाध्याजयोः यः पुनर्वर्द्धते दीयमानं यत्तान् ८
कविस्त्रिचिको गोपुरे केन योराः सीदेन ये वृद्धि मस्मेददीरन् गृहे ज्ञायते तस्य य
मध्यजादेः सहेत्यादसौ सन्मुखः शुक्र एव ९ मृगुः कर्मगोत्रकीर्णरा
द्विहाया र्थभूमः किल ग्रात्मी य एव तला मानतो नानकीय प्रवृत्तिर्जनैरेव
रैः प्रत्यहे किं विवादः १० न पुत्रो दितै र्यर्हि नन्वीतने जोम हन्यातदा किंच वद्वा
समृद्धा मृगुली भागो लाभदो य स्य लम्बात्सरूपं मदीयं च कुर्वीत सम्यक् ११
कदाप्येत विज्ञेयिषीयेतानित्यसिते द्वादशे के लिसत्कर्मकारी तदा ते रणानिः
प्रभाभूरिशोपि प्रतापो हलोमान् श्रीलोततद्वन १२ उति शुक्र कलं सवर्ग

८

स्थिते लग्नगे के स्पष्टवले बुद्धि वीर्य कृत स्याधिकारी विषं दूविषं चाधिकृद्वापि
वाधासंयंपितो मत्सरावेशयुक्तः सुखापेक्षया वर्जितो सौकुटुंबात्कुटुंबेशेनैव
लुकिं किं न भुंक्ते समं वक्ति मित्रेणानिक्ते वचयि प्रसन्नादिना लोभकं कोलमेत २॥
न नीये शनो शीघ्रं लंने वचितं जना दुष्टमाजायते युक्तभाषी अविज्ञं भवेत्कर्हि चि
नैव भाग्ये दृढाशे सुखी दुःखैः संकतोपि ३ चतुर्थे शनो पेन कं याति दूरं धने मंदि
रं वंधु वर्गीयवादः जने बुद्धिमातुश्च संतापकारी गृहे वाहने हानयो वायुरोगात ४
शनो पंचमे च प्रजाहेतुदुःखी विभूतिश्चलानिश्चलानि स्य बुद्धिः रविर्द्वे वने धर्म
शास्त्रे न तद्वत्कतिर्मित्रतो मंत्रः कोडपीडा ५ रिपो राजतश्चौरतो मीतयः किं यदी
न स्पष्टुत्रौ भवेद्यस्य शत्रौ वलादुद्धितः कारणे तस्य जेता महिष्यादिशर्मानतस्मा
लुलानां ६ न दारानराज्यं चिरं चारुचितं युने मंदगे दंपती रोगरूपो अनुत्साहसा
फल्यकृद्दीनचेताः कुतो वीर्यवान् विवृलोलालुपत्वात् ७ वियोगो ज नानांतो
पाधिकानो विनाशे धनानांतयायस्य तस्मात् शनो रंध्रगे व्याधितः दंडवासेन

वि.

७

दग्नेजनः कैतवं कश्करेति ८ मनिस्सस्यतिक्ता नतिक्ता नुशीले रतिर्योगशास्त्रे गुणराजसा
पि सहृदगीतो दुःखितो दीनपालः शान्तिः धर्मगः शर्मभूक सन्पसेज्ज ५ अर्जतस्य मा
ता पिता बह्वरेव वथा सर्वदेतो दुःखकर्मसाधियत्वं शान्तेरेथते कर्मगे शर्ममदे जयी
विग्रहे जीवको नाधिकारः १॥ स्थिरवित्तमायुस्थिरमानसं च स्थिरं रोगादयो न स्थाणि
अपत्नानि शूरशान्तेरेकरेव प्रपंचाधिको लाभगे भामुपवे १॥ विनष्टो भवेत्तिष्ठ
निष्ठो वसचेत्स ग्नयो भग्नवैयान्यहेतोः प्रसन्ना वहिर्नो गृहे मंदने चोरिषु
ध्वंसकृद्रिष्णुगः पशुरेव १२ इति शान्तिफले सवाको समर्थो परेषा प्रतापा
त्समाच्छादयेत्साधयेत्स्वपरार्थान् ततो यस्य लभेत्समं गतारिवर्गो कलौ वे
मृतिर्भूरिदो रोपि जायान् १ कुटुंबे ततो ममार्थं भूयात्कुटुंबे स्फुटीयान्यथा
निर्भयो वित्तपालः स्वर्गप्रणाशे भयशस्वपणोरवप्रपलभेत्पारवश्यं ख
लेभ्यः २ न सिंहेन नागो भुजा विक्रमेण प्रयाती हसिंही सुते तत्समत्वेन
तीये जगत्सोदत्वे समेति प्रभावे विमार्गं कुतो यत्र राहुः ३ चतुर्थं कथ्येमा

ल

ननेरुज्यदेहोहृदिज्वांयाशीतलेकिः वहिःस्यात् सचेदन्ययामेषगाः कर्क
रोसोबुधर्तेनमोभूपतेर्वैधुरेव ४ सुतेसत्सुतोत्पत्तिकृत्सिंहैकेशः सुजे
मामिनीचिन्तयाचिन्ततापः सतिकोउरोगेकिमाहारहेतुः प्रपंचेनकिंप्रा
यकादृष्टवर्जं ५ वलेउडिवोर्येयनतद्वसेचस्थितौवेरिभावेपियेयाजना
नारिषणामरण्यदेहेदेवराहुः स्थिरमानसमातुलानापितव्याः ६ विना
शंचरेत्सप्तमेचंद्रमुख्यारुजायातुपाकादिनाचंद्रमर्दी कटाहेयथालो
उयेज्जानवेदावियोषद्रवेदाः शमनप्रयाति ७ नृपैः वेदितैर्वेदितानिदि
नः सैः सकृद्भाग्यलामोसकृद्भृशएव यनंजानकंनजानाश्चत्यजतिश्रमा
ग्रथिरुग्रधृगोः सर्गमानो ८ यदायमंगः सूर्यवैरीहितावन्नदापालयेद
र्थवेधुकलत्रं गुणैः पूजितोदेवकीर्तयालः समाश्रोततत्सप्तपुंसः स्व
वीर्यात् ९ तदास्त्रैर्वर्गिन्मन्मानगर्वयदाम्बुद्विरूपीखगोराहुरेकः
तदामानेनीमानगर्वीथिरूढोयनभोगमैश्वर्यतेजोजयंच १० लमेव

वि.

८

४

मयोमानगंवेचनेजनैः सख्यतो वश्यतो साधुलोको तमो हर्षतो देशलाभे सत
मिसदामोदतो म्लेकतो लाभ एव ११ तमोरिष्कगोडुः खहातिविधने शठे दैन्यतो
पार्श्वरोगो विश्वले खलौर्मित्रता साधुलोके रिपुत्वं मवेज्जल्पकः कर्मकाले प्रग
ल्भः १२ उतिराहु फले यदालग्नगः केतवः लेशकर्त्ता संरोगाधिभोगाद्भये वा
ग्नता च कलत्रादि चिन्ता सहो द्वे गता च शरीरे विवाद्या व्यथामारजोऽपि १ धने
केतवो धान्यनाशे धनं च कुटुंबादि रोधेन पाद्व्यचिन्ता मुखे रोगतो संस्कृतं नो
ति भाषे यदा स्वगृहे सौम्यगेहेति सौख्यं २ शिरसी विक्रमेशात्रुनाशे वा दधनं भो
गमैश्चर्यते जो धिकंच भवेद्दुःखनाशे सदा वारुणी ठाभयो द्वे गता मामसो द्वे ग
ता च ३ चठर्थे न मातुः सुखं नो कदाचित्सुदृढं गतः पितृनो नाशमेति शिरसी
वंधुहीनः सुखं सोऽङ्गगेहे चिरं नो वसेत्सर्वदा व्यगता च ४ यदा पंचमोयः स्पकेतु
अजातः स्वयं सोदरे चातवातादिकं स्वबुद्धिं यासंततिः सल्पप्रज्ञां सदा सा
भवेद्दीर्घायुक्ते नरश्च ५ तमश्चाध्यायस्यै गेशात्रुनाशं भवेन्मातुलापत्नयो मा

नमंग चतुष्पात्सुखे सर्वेदातुक्छिते निरोगैर्दहोसहा व्याधिनाशः ६ शिखी
सप्तमामार्गितोद्देगताच विवृतिश्च नाशो योवावारिभूतं भवेत्कीटकेस
वेदालाभकारी कलत्रादिपीडाव्ययव्यग्रता च ७ गुदेः पीडिते वाहने
व्यरोधं यदा कीटगे कंन्यगियुग्मगे वा भवेद्भ्रूगे राहणा क्राययाच अजे
जातिजायते चार्थलाभः ८ यदा धर्मगः केतवः लेशनाशो सुतार्थी भवे
न्मूकं नो भाग्यवृद्धिः सहेत्येव यावाहुरोगं विधत्ते तपोदानतोहासव
द्धिकरोति ९ पितुर्नो सुखं कर्मणो यस्य केतुः स्वयं दुर्भगो शत्रुनाशकरोति ॥
हृदे वाहने पीडये जातुरिव यदा वैखरी कन्यके कभाजे १० सुभाग्यः सुविद्या
धिकोदरी नीयः सुगात्रः सुतेजः सवस्त्रे पियस्य दरेः पीडिते संततिर्दुर्भग
श्चाशिखी लाभो सर्वलाभं करोति ११ शिखी रिष्कगः पादने त्रेच पीडासं
यं राजकुलो व्ययं सत्करोति रिपुर्नोशनं मातुलैर्नैव शर्मरुजैः पीडिते व

चि.
२
९

लिङ्गस्यैव १२ इति केन फले नवाधीतवान्सर्वतः शब्दशास्त्रं नवालेक
तौर्द्धसंनप्रकीर्णः गुरुरेवकारणतोमेकतोपक्षमध्यवुयाग्रेणैव
भेदेष्टान् १ कृतस्यापि किं कर्मसूयोविशिष्टकवित्वंकृतोलौकिकाजात
योगात् प्रपञ्चो नवानात्र किं बहिर्विन्मुजंगप्रयातः कृतोमेतिवेद्यः २॥
इति श्रीराजर्षिभट्टविरचितायोर्विन्तामणोभावाध्ययः द्विपञ्चाशत्तमः
समाप्ता ॥ शुभमस्तु सर्वजगतां ॥ संवत् १९१० ॥ श्रीरामजी

२